

Rapport

nr 108 december 1997

Föreningen Íslandssamlarna
Per Olov Abrahamson • Söderberga allé 38 • 162 51 Vällingby

Kära vänner

Snart är det Jul igen och åter är en frimärkssäsong till hälften förliden. Hösten måste, åtminstone för mitt eget vidkommande, delas upp i trenne filatelistiska höjdpunkter; Örebromötet, Göteborgsauktionen samt Frimerker i Forum.

Om vi börjar med mötet i Örebro så tycker jag att alla ni som inte slöt upp får skylla er själva! vi som var där hade verkligen trevligt, både på själva mötet och senare på kvällen på hotellet.

Mötet var ju i och för sig något av ett lotteri där vinsten, som vi trodde var, att alla ni landsortsbor skulle välla in från alla håll och Kjell Idling hade verkligen gjort ett fint jobb och bemödat sig om att alla skulle trivas. Nu blev det tyvärr inte så! Endast ett fåtal personer som normalt inte ses på Stockholm och Göteborgs-mötena syntes i den för ändamålet mycket lämpliga lokalen, vilket vi tycker är tråkigt. Nu kom ju ändå ett trettiotal medlemmar men målsättningen var betydligt högre. Men mötet manar ändå till ett nytt försök nästa år och då skall vi vara, om möjligt, ännu mer laddade med bra material, nya samlingar, småauktioner och mycket annat.

Så till Göteborgarnas höstauktion vilken som vanligt blev lyckad. Det strävsamma paret Pernerfors/Rinman hade återigen snickrat ihop en auktion fylld med bra isländskt material (var får dom allt ifrån), med som russen i kakan, en stor nummerstämpelsamling som styckats upp i 280 enstaka objekt och 8 poster. Endast tre (3) !! av dessa är, när detta skrives, osålda och ännu pågår en viss efterförsäljning. Detta om något, bevisar att nummerstämplar är heta just nu och att vår handbok i ämnet börjar göra den nytta ute bland våra medlemmar som var den ursprungliga avsikten med den. Nu är det bara att sätta sig ner och vänta på att vi får samma respons på vår nya handbok. För Du har väl köpt den eller båda?? Det finns fortfarande ett fåtal kvar till det, om man jämför med andra, liknande handböcker, mycket låga priset av 250 kr per

I övrigt såldes allt annat stämplat material bra, speciellt vackra brostämplar, liksom brev som tenderar till att bli nästa stora fluga, med pra priser överlag. Totalt såldes 73 % av alla inlämnade objekt, vilket torde vara något av ett rekord när det gäller Föreningens auktioner. Ja det gick så bra att Johnny, efter auktionen på stående fot, utlovade en ny, extra auktion i vår. Du som därför har något att sälja bör därför omgående ta kontakt med Johnny, så att han hinner få det med i den auktionen.

Så till sist, "Frimerker i Forum". Varför i fridens namn skall det inte gå att arrangera något liknande i detta land?? Visserligen finns det kanske inte någon sådan, av dansk gemyt och öl, inpyrd lokal att tillgå, men någonstans borde det väl ändå gå att anordna en liknande frimärksfest, något som så väl behövs här hemma.

För Frimerker i Forum är verkligen en folkfest som jag på det varmaste vill rekommendera Dig att besöka!! Varje morgon denna gång öppnades den till skön musik av söta piger i kort-kort och höga björnskinnsmössor och med den något udda sättningen av trummor och flöjtar. De spelade marscher och annan uppiggande musik. Typiskt danskt!!

God Jul och Gott Nytt År

Här sparade minsann inte heller den svenska posten på pengarna, vilket var fallet både på SOLÍS och i Karlstad, utan ställde upp med full bemanning, liksom ett stort antal andra postverk, inte minst det danska. Som en extra krydda hade svenskarna fraktat ner ett gammalt fint, kromglänsande raggaråk (som man inte ens fick vidröra) för att celebrera årets Frimärkets dag-märken.

Många handlare, naturligtvis mest danska, men även några svenska och några kontinentala, fanns på plats, lockande till köp med ett stort utbud. Förvisso fanns här möjligheter att gör fynd, vilket inte minst en dansk samlare fick erfaras. I en så kallad "rote-kasse" (fyndlåda) med objekt för mellan 10 och 25 kr, hittade denne, i dag förmodligen mycket glade dansk, ett gammalt färöiskt brev som han tyckte såg intressant ut. Han köpte det och gick sedan direkt till Thomas Høilands monter i andra ändan av lokalen för att få det värderat. Efter att ha vridit och vänt på brevet några gånger, värderade Høiland det på stående fot till 100 000 kr. Det var det tidigast kända frankerade brevet som skickats från Färöarna till Danmark. Säg sedan att man inte kan bli förmögen på sina frimärken.

För den som inte hade några pengar, ens till att rota i någon av dessa rote-kasser, fanns ändå möjligheten, om än ganska liten, att göra fynd i någon av de de långa (säkert 10 m) lådor, fyllda med kilovaror från hela världen som fanns uppställda för gratis plockning (om man orkade att stå i kö) i ena ändan av lokalen. I den andra ändan hade man släpat in en hel järnvägspostkupé där man kunde få sina brev avstämplade. Desutom fanns här uppställd den stora barkass varmed Kongen og Dronningen hämtas från Danebrogen vid festligare tillfällen. Den glänste till och med värre än den tidigare nämnda raggarbilen. Man må säga att danskarna verkligen jobbat hårt med att göra F i F till något alldeles extra!

Slutligen fanns här, för den inte köplystne men som ändå vill erfaras det livets goda som Fru Filatelia utfägnar sina undersåtar med, en utställning med frimärken av alla de slag. Nu hann jag tyvärr inte titta igenom alla, men jag fastnade ändå för en grönländsk samling, av modernt snitt med mycket vykort och annat inte filatelistiskt material, som handlade om den danske forskningsresanden Knud Rasmussen

Höstens möten har, både i Stockholm och Göteborg annars varit bra besökta med bra föredrag och med hyfsat häftesmaterial från Förbundet. Jag vill här särskilt nämna vår nye medlem Mikael Magnusson som vi i våras, ute hos Leif Nilsson, formligen tvingades till att lova hålla ett föredrag om Dansk Vestindien, ett område som han inte visste ett smack om. Mikael har emellertid under sommaren pluggat ämnet hårt och på oktobermötet höll han ett bejublat anförande. Han har dessutom börjat samla D V I, så samlingsområdet har alltså på detta mins sagt handgripliga sätt fått en ny proselyt. Flera sådana initiativ om jag får be!!

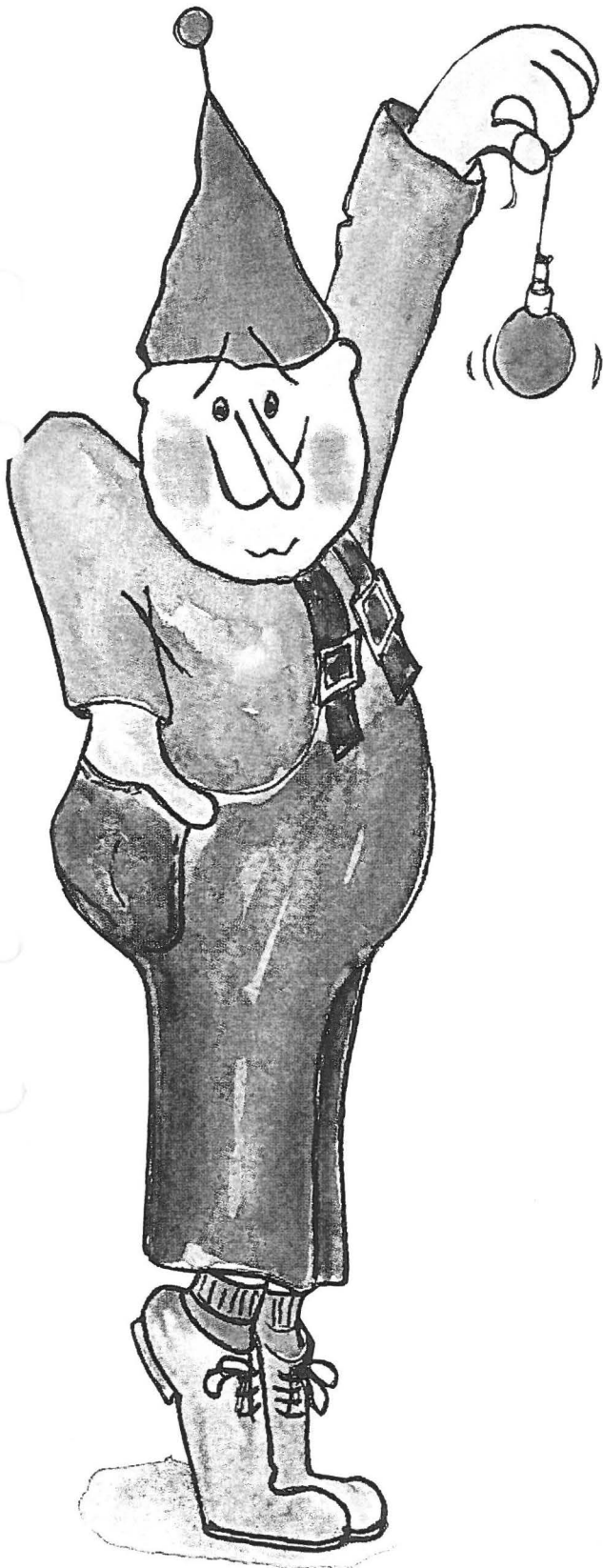
Denna Rapport innehåller som Du får se lite av varje inom olika områden som jag hoppas skall roa dig mellan exesserna vid julbordet, och skulle Du ha några frågor till Nyåret, så är Du välkommen med dem. Det finns i Föreningen en enorm kunskapsbank som Du kan utnyttja helt gratis.

Liksom tidigare år vill jag så till slut visa att jag minsann kan lite isländska också och slutar därför med.

Sekr.

En Gledelig Jól Og Eitt Farsælt Kommandi Ár

Från min horisont

Så var det åter dags att skriva ner några rader om Ísland och kanske om vår förening. Som vanligt en lyckad auktion i Göteborg, det har ju nästan blivit tradition att den auktionen blir bra. Årets frimärskataloger har också kommit ut. Tyvärr är årets Facit-katalog inte så rolig för oss íslandssamlare. Borta är nämligen avsnitten med helsaker, kronstämplor och nummerstämplor. Förhoppningsfull återkommer de avsnitten i nästa års upplaga.

Vår träff i Örebro tyckte jag var väldigt lyckad. Ett stort tack till Kjell Idling som fixat lokal, kaffe och härliga vienerbröd.

På våra möten i Stockholm har vi haft en del ovanliga ämnen som föredragshållarna gjort väldigt intressanta, t. ex. Dansk Vestindien och Slania.

Ännu kan man tydligen göra fina fynd! Läste i tidningen idag att på Forum i Köpenhamn hittade någon ett färöiskt brev, som enligt Høilands värdering var värt 100 000 kr. Den låg i brevbunt för 10 kr. Undrens tid är inte förbi. Vad sysslade Ni svenska och danska samlare som var där med?? Jag vet att man inte orkar bläddra igenom bunt efter bunt, man tycks aldrig hitte något intressant, men det finns tydligen pärlor bland allt det vanliga.

När detta skrives, i mitten av november, översvämmas man av auktionskataloger. Alla frimärkshandlare har tydligen upptäckt samma sak att det är i november som köplusten hos samlarna är som störst.

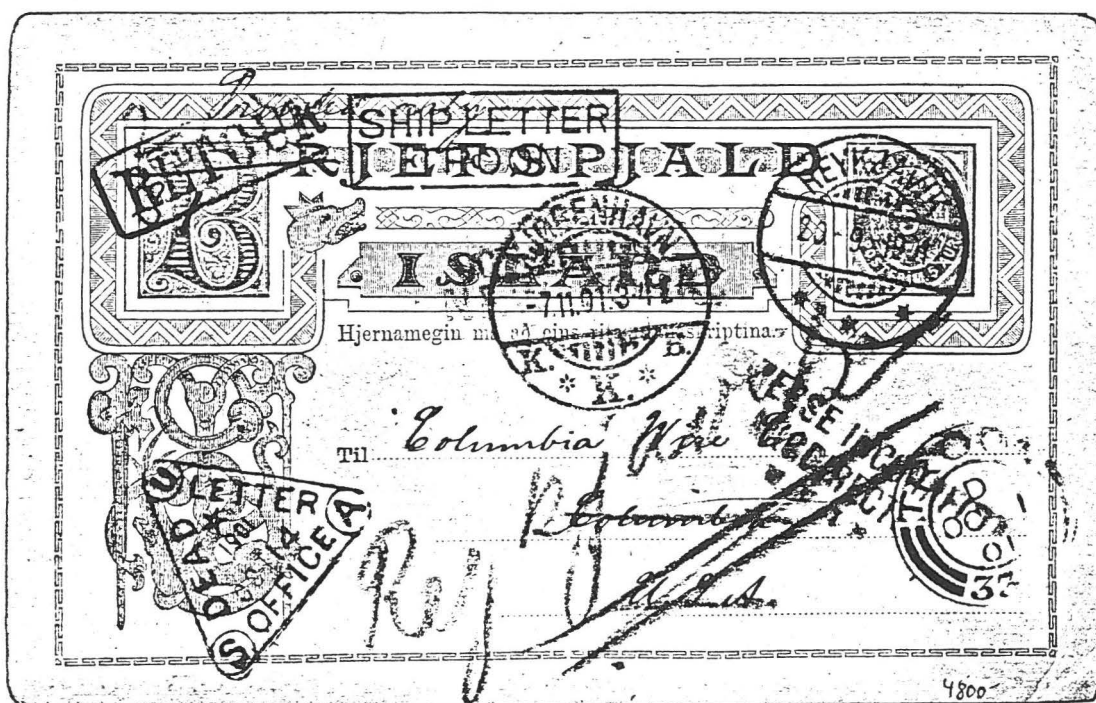
Slutar med att önska Er alla ett Gott Slut och Gott Nytt År, samt givetsvis också en önskan om en riktigt God Jul.

Stig Österberg

Snubbelgubbar

Ibland snubblar man, om än inte bokstavligt så bildligt, över så kallade "pärlor" som man gärna skulle vilja införliva i sin samling! Den här gången är det inte jag själv som snubblat utan "den stränge" (d. v. s. kassören), som under en av sommarens hetaste dagar, då mer normala människor sökte sig till badstränder och hängmattor, irrade omkring på Københavns gator i akt och mening att finna något eller några nummerstämpelbrev till sin redan tidigare aktningsvärda samling. I sitt släptåg hade han även "den kände ordf." från Göteborg samt dennes kumpan "fisksamlaren", eller "sonen och den helige anden" som de numera, efter att ha blivit religiösa, benämns. Vem fadern är får ni försöka lura ut själva.

Nu vet jag inte om "den stränge" hittade något för eget behov, men någonstans bland den danska huvudstadens gytter av små frimärkshandlare hittade han dock något som han förstod skulle intressera mig. Han var heller inte dummare än att skaffa kopior av detta någonting och resultatet kan ni se här nedan.

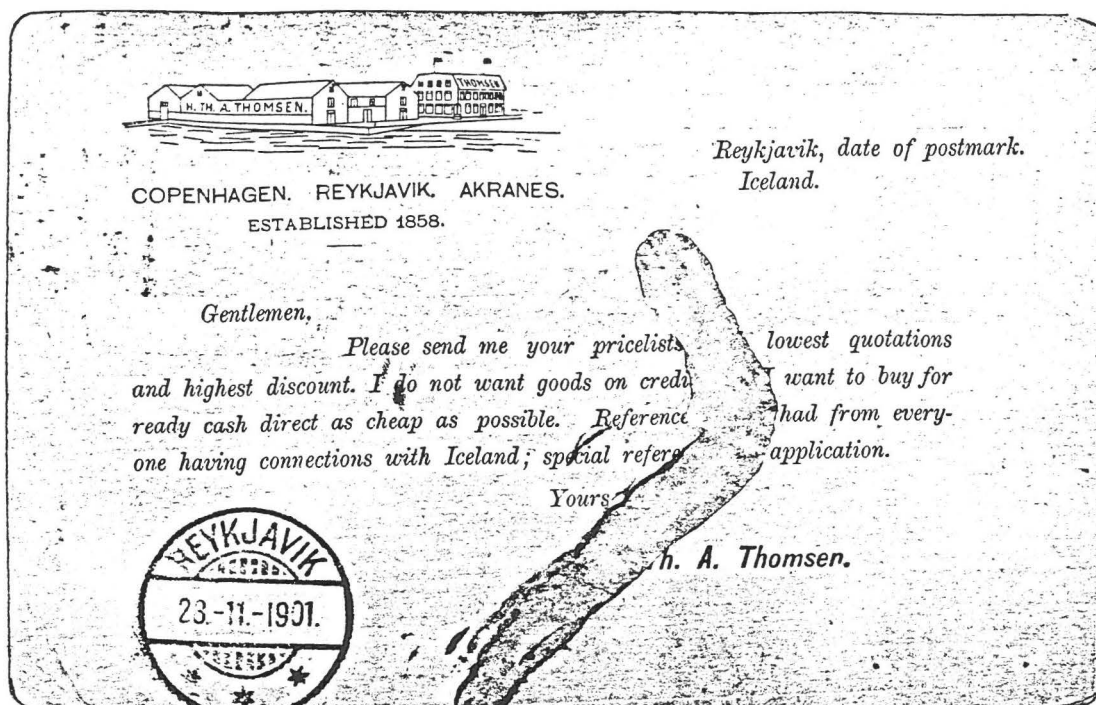

Man blir lätt begeistrad när man först ser detta av ovanliga stämplat bemängda brjefspjald, men får sedan ingivelsen. Det här måste jag försöka bena ut och så sätter man igång!

På kortet, som är av den enkla typen och vad jag förstår med Facit-nr 6, kan man svagt, under RETOUR-stämpeln, läsa ordet "Prentad" vilket tyder på att man, trots att kortet vad jag kan förstå har ett tydligt meddelande till en adressat och därmed borde ha kostat 10 aur, fått det genom postens argusögon till trycksaksportot 5 aur, utan att någon lösen begärts. Men så är det också den i filatelistiska kretsar minst sagt ökände konsul Thomsen som står som avsändare av kortet så ingen har väl vågat opponera sig.

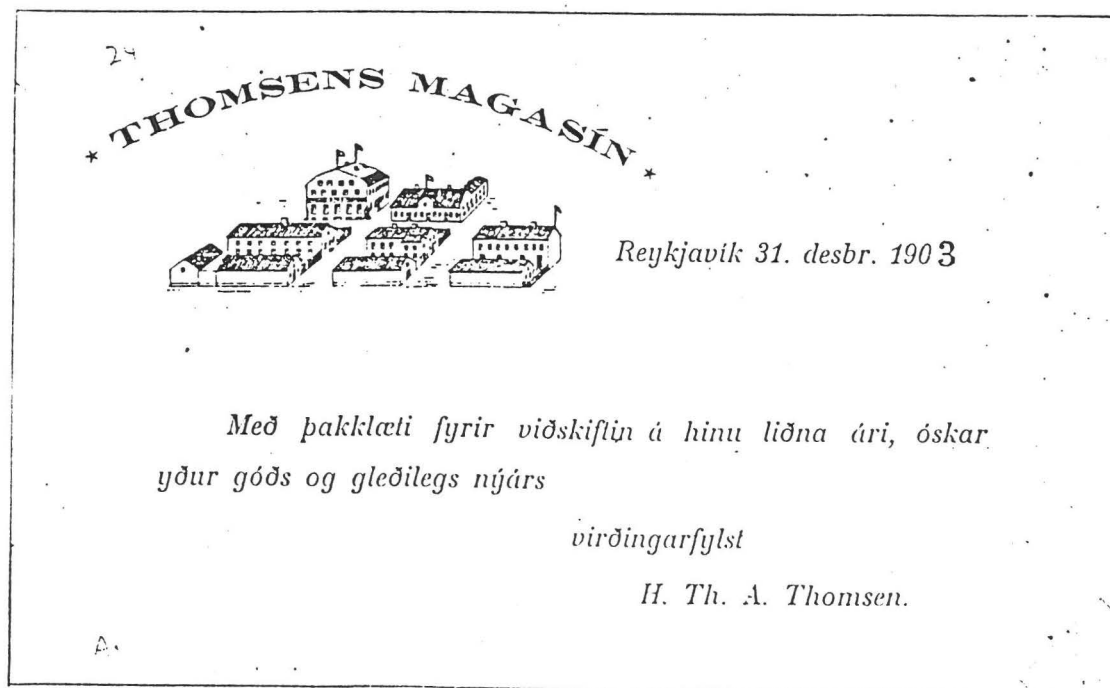
Denne konsul Thomsen bedrev, utöver sina filatelistiska affärer, stor köpenskap med handelshus, förutom i Reykjavík även med filialer i København och i Akranes på andra sidan fjorden. Företaget i Reykjavík som ses på baksidan av kortet, ser ut att ha varit både stort och välskött med ett rejält kontorshus och med många lagerlokaler runt omkring. Förmodligen var Thomsens filatelistiska krumsprång blott en ringa del i ett i övrigt stort och välmående företag! Kanske rent av en "hobby" ???

Att Thomsen var en av "höjdarna" i Ísland och en man som posten säkert inte bråkade med för att han underfrankerat ett brevkort, kan man förstå av texten på baksidan av kortet. Han efterfrågar inte bara att kunna köpa små kvantiteter till lägsta pris, något som endast en person med god ekonomi dristar sig att kräva. Han utlovar också omedelbar kontant betalning för de inhandlade varorna samt refererar helt frankt "till alla som över huvud taget gör affärer i Ísland". Att företaget var livskraftigt, kan ses på baksidan av ett annat kort, en nyårshälsning två år senare, 1903. Nu har logon ändrats till en mer modern sådan, där man ser företaget så att säga lite "von oben", men där man kan se att ytterligare två byggnader tillkommit. (de två längst till höger)

Denna, senare bild, har jag knyckt från den senaste "Ísland Kontakt, vår danska systerförenings medlemstidning, där Ebbe Eldrup skriver om Í GILDI-helsaker. Just Í GILDI-övertrycken var ju också något där vännen Thomsen var i högsta grad involverad. (Mer om detta i Rapport nr 93, mars 1994)

Näväl, efter denna utsvävning kanske jag skall återkomma till själva kortet. Det är avsänt från Reykjavík 20/9 1901 till Columbia Wire Co, Columbia U. S. A. Första anhalten på resan var, som för så många andra isländska brev från åren runt sekelskiftet, Troon på Skottlands västkust straxt söder om Glasgow. En liten hamn mest känd för sin kolexport till utlandet. Här har kortet stämpelplats, dels med ortsstämpeln TROON, dels med SHIP LETTER TROON en stämpel som är oerhört svår att finna på andra än just isländska brev, där den är ganska vanlig och helt klart övervärderad.

Inga andra stämplat berättar sedan om kortets vidare färd till U. S. A, men väl där börjar det att hända saker. Någon adressat med namnet Columbia Wire Co. stod inte att finna, trots säkerligen idogt letande från det amerikanska postverkets sida. Någon posttjänsteman har därför klämt dit en något svårläst stämpel för säkerhets skull två gånger, vilken jag med viss svårighet kunnat tyda till ADRESSE INCORRECT samt RETOUR. Kortet har sedan gått vidare och stämplat med den här mycket tydliga och ovanliga DEAD LETTER OFFICE U. S. A med datum OCT 14 1901. Denna stämpel har jag bara sett en gång tidigare på något isländskt brev och då inte med en stämpel av den här kvalitén. Här har i alla fall någon, med blåkrita, strukit över Columbia U. S. A. och tvärs över kortet skrivit Reykjavík samt med två kraftiga streck bekräftat att kortet skulle returneras till avsändarorten.

Jag vet inte om detta Dead Letter Office är något som finns i varje delstat i U. S. A. eller om det bara finns ett enda. Kanske någon av Rapportens mångkunniga läsare kan hjälpa mig?

Kortet har så börjat sin resa tillbaka över Atlanten och först hamnat i Köbenhavn där det stämplat KJØBENHAVN K.* K.* B. för att så småningom komma tillbaka till Reykjavík där det ankomsstämplat med B 1b-stämpeln REYKJAVÍK, i bruk 1900 - 1910, efter en resa på drygt två månader. Till ingen nytta? Förutom den förstås att någon, nästan ett hundra år senare, kan få den tokiga idén att skriva en hel historia om dess öden.

Sammantaget är detta kort en verklig liten pärla! Det finns egentligen bara ett fel med det och det kan ni se längst ner till höger. Priset!! 4 800 dkr är översatt till vår svaga valuta ca 5 400 skr, vilket gör att jag väl aldrig får råd att införskaffa det.

Synd, för det skulle sitta fint i min samling!!

sekr.

Ett annat, icke helt oävet brevkort kan ni avnjuta här ovan. Det är ett Brjefspjald från 1897, alltså 3 år tidigare än när den tidigare nämnda, moderna, tvåradiga SHIPLETTER TROON-stämpeln började användas så uppenbarligen fanns ingen sådan ship-letter-stämpel i Troon vid tiden för detta brevkorts ankomst.

Postmästaren fann emellertid på råd. Ur sin skrivbordslåda plockade han fram och dammade försiktigt av den gamla, ytterst vackra och enligt Robertson endast från 1832 kända kronstämpeln i ovalt utförande SHIPLETTER TROON.

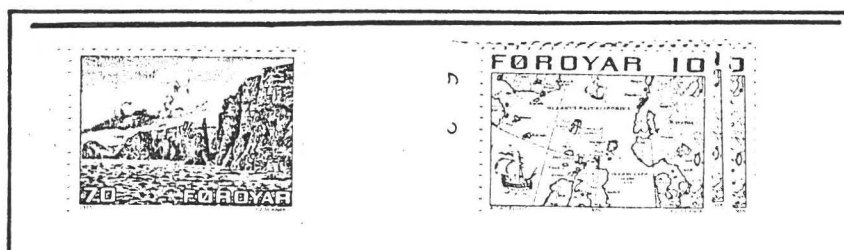
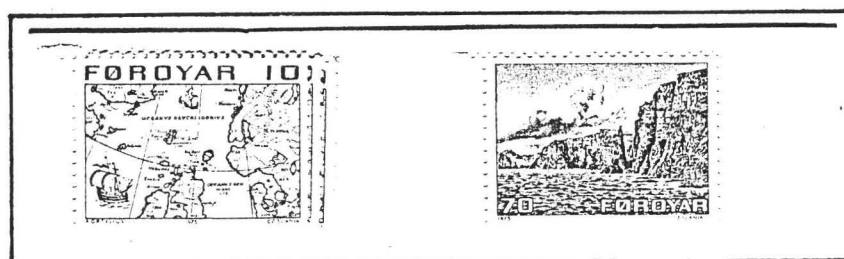
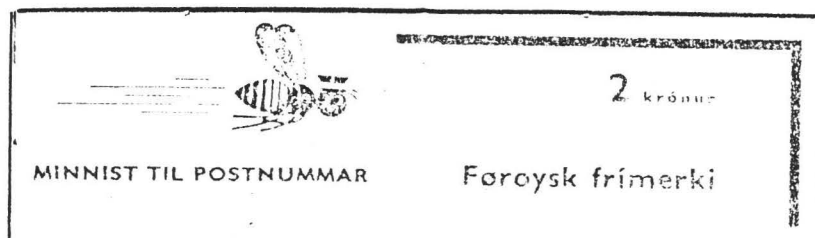
Denna typ av stämplor började att levereras ut i början av 1800-talet och användes i de flesta hamnar runt Storbritanniens kust, huvudsakligen för att bestämma inlandsportot på till landet anländna ship-letters-, (se mer om detta i Rapport nr 84, dec. 1991) men slutade egentligen att användas vid enhetsportots införande 1840 då de inte längre fyllde någon funktion. Att Robertson i sin fantastiska bok "The Maritime Postal History Of The British Isles" endast har den noterad som känd från år 1832 tyder dessutom på att den är ytterligt sällsynt även från sin ordinare användningstid.

Så gona er, kära läsare, åt denna raritet! Något liknande står säkert inte att finna.

Något om det första färiska häftet

Från vår systerförenings i England, Faroe Islands Study Circle utmärkta medlems-tidning, har jag saxat nedanstående info om det första färiska frimärkshäftet. Det på danskt vis handgjorda, som förutom att det finns med 11 olika infästningar, (bara det ett eget samlingsområde) dessutom kan hittas med såväl vitmedelsfluoriserande, som icke fluoriserande omslag. Hur många som tryckts med de olika omslagen förtäljer inte sagan, men vid en kontroll av mina egna, som samtliga visade sig vara av den ej fluoriserande typen, kan man förmoda att dessa är de vanligaste. Kanske ni medlemmar vill göra en koll på era egna häften och meddela mig resultatet så jag kan göra en sammanställning för att se vilka som är vanligast.

sekr.

Missöde i Tullen

Har ni fastnat i tullen någon gång? Naturligtvis! och det gjorde jag -- i D. D. R.! Misstänkt för olovlig import. Men inte för något sådant Ni nu kanske tror! Ack nej! Jag hade bilen full med begärliga saker. Kameror, textilier, en kaffebryggare, choklad, kaffe, vin, sprit m.m. Det mesta var avsett som gåvor. Men allt detta intresserade tullen mindre. I baksätet hade jag en vanlig simpel plastpåse med 1 st äldre tyskt frimärksalbum (ganska snyggt förresten, som jag ämnade förära en bekant) jämte några broschyrer som post och auktionsverk tillhandahåller gratis. Och så på tusan - det var strängeligen förbjudet att im och exportera frimärken, div. lädervaror m.m. Det stod i förordningen på väggen i tullkammaren. Jag medförde ett tomt album utan frimärken men detta "nyttede ikke". Pärnarna var dessutom skinnklädda.

Vad göra nu? Betala tull? Nix, det gick inte! Returnera varan till Skandinavien med posten? Nix, omöjligt! Skänka albumet och skrifterna till tullarens barn (jag tyckte att hans ögon hade samma lyster som filatelistens)? Njet, det var bestickning av tjänsteman! Elda upp skiten då för F-n? Nix, absolut nix och återigen nix! Nu började syror stiga i halsen på mig. Jag hade ett avtalat möte i Magdeburg om 4 tim. och kunde ju inte ta färjan tillbaka till ljuva Norden för ett albums skull. Tyskens nit var orubbligt. Då uppenbarade sig en högre tjänsteman med blanka knappar.

Högtidligt gjorde han ett förslag. Jag skulle donera plastpåsen med innehåll till staten D. D. R. Lika högtidligt gav jag omgående mitt samtycke. Papper med lång text (som jag aldrig läste) ifylldes, signerades och kuverterades. Inga fimärken åsattes konvolutet vad jag kunde se.

Med huvudet surrande av frimärken, skinn och läder slussades jag nästan 2 timmar försenad genom grindar och spärrar och de första mul och klövsjuka-sane-ringsbaden. Även bilen fick sig en omgång.

På Autobahn söderut hade jag sedan anledning att erinra mig ett annat sammanträffande läder -- frimärken. Visste ni att det finns uppskattningsvis 90 - 100 millioner människor i världen som samlar, eller som någon gång har samlat frimärken? Detta hade jag läst i entidningsartikel. Fantastiskt! Millioner människor som sitter vid lampans sken i sina stugor och pysslar med små små papperslappar. Eja - kunde jag någon gång i mitt liv nå alla dessa samtidigt med en enda liten pust från mina lungor! Artikeln berättade vidare att varje frimärksland med självvakning ger ut minst ett filatelibladd per månad. Däri beskrivs bl. a. alla frimärksutgåvor i världen. Ett av de mera populära samlarområdena är Norden.

Det var då det sa "klick"! Vilket medium för reklam! För läder och skinn. Och dessutom gratis, Jag avfattade på stående fot en skrivelse till Postens Filateliavdelning i Stockholm. Talade mig varm för ett svenskt frimärke med garvaryrket som motiv. Eller varför ej ett helt block med sex märken. Med motiv på garvare, pälsberedare, skomakare, körsnärer, remskärare och sadelmakare. Bifogade lämpligt bildmaterial och hänvisade för ev ytterligare information till Dir. Alvar Larsson, Copenhagen.

Snart damp det ner ett mycket trevligt svar. Ärendet skulle presenteras i Konst och programrådet för Postverkets frimärksutgivning hösten 1981. Den 3/11 f.å. kom svaret. Förslaget hade väckt stort intresse. Antalet aktuella frimärksutgåvor var dock betydande och rådet kunde ej beakta förslaget denna gång.

Ordförande i rådet var Ove Rainer, tidigare mest känd i pucksammanhang. Det sägs att han gärna ville ha frimärksmotiv med "sting och nyhetsvärde" - Han tyckte kanske att garvaryrket var för "mossigt". Förslaget hade emellertid noterats i P. F. A:s motivregister och dyker kanske upp någon dag. Med Er hjälp, hoppas jag. Ty härmed överlämnar jag reklamidén till Er gó vänner. Ni får den gratis. Kontakta Era erspektive postverk, berätta om läder och skinn, föreslå motiv! Jag lovar att förära initiativtagaren i det land som blir först med ett "läderfrimärke" ett flott album i skinn. Vari han eller hon framledes kan insätta frimärken med och utan lädermotiv.

Rudolf Krümmel

Íslandsklubben i Göteborg

Mötet den 13 mars besöktes av 16 medlemmar. Det inleddes med genomgång av en problemuppgift med datormanupilerade bilder av isländska frimärken framställd av Assmundur Assmundsson. Därefter presenterade ordförande den nya stämpelhandboken om antikva, grotesk och kronstämplat. Närvarolotteriet vanns av P.Å. Mårtensson.

Mötestema den 10 april var "En varm afton med Lennart Engström" Det handlade givetsvis om Geysirutgåvan 1938 - 1947. Lennart berättade Bl. A. att de 8 valörerna trycktes i 23 tryckypplagor i totalt 6,7 milj. ex. och att tandningen 11 1/2 1947 överraskade postverket. Många intressanta försändelser visades. Lennart är intresserad av fotokopior av flygpostbrev från 1946 - 1951. Lennart avtackades med en varm applåd och vann därefter närvarolotteriet och Bengt Olofsson vann tröstpriset, 18 närvarande.

Kaj Librand.

ÍSÁFJÖRDUR B8b- BARE TIL PYNT?

Moderne islandske stempler er kanskje ikke det som opptar medlemmene i Íslandsforeningen mest, men det kan være mye morsomt og spennende her også. Og dessuten noe som gir hodebry og nær sagt søvnløse netter. Her kommer et eksempel:

Ísafjörður fikk 27.4.1990 levert et B8b- stempel av den siste typen, med kors i stedet for stjerner i nedre ring. Av en eller annen grunn som frustrerer meg umåtelig, blir ikke dette stempelet brukt. Dvs. nesten ikke brukt. Jeg hadde visst flaks en gang og fikk to konvolutter adressert til meg selv stemplet med dette B8b-stempelet, men ellers; ukjent.

Både jeg selv og Jørgen Steen Larsen har utallige ganger sendt konvolutter til det høye nord og bedt, tryglet, truet, grått, falt på våre knær osv. på islandsk, såvel som på norsk og dansk. Men nei! Stempelet skal tydeligvis ikke brukes. Alle konvoluttene blir returnert med B7b.

Don Brandt mener at B8b bare skal brukes på rek. og verdisendinger, men vi har forsøkt dette også, uten resultat.

Da er altså spørsmålet: Er det noen der ute som vet noe om bruken av Ísafjörður B8b, eventuelt om det er noen regler for hva slags postsendinger de ulike stemplene skal brukes på? Og hvis noen har et bruksbrev med det nevnte stempelet, er jeg mer enn interessert!

Eivind Kolstad

Eivind Kolstad
Smurråsen 84
3748 SILVAN
Norge

PÓRSHÖFN OCH ÓRSHÖFN

Från Roland Daebel, vår tyske medlem, har inkommit ett brev innehållande en tysk artikel om kronstämpeln "PÓRSHÖFN", som han vill att jag skall ta in i Rapporten. Då min tyska inte är helt rumsren, har jag därför bett Rudolf Krümmel i Göteborg om hjälp med att översätta den så att inga grammatiska fel skall uppstå.

Liten kuriositet hos en kronstämpel - eller ?

År 1985 berättar vi i "Samler Express" nr 17 om ett tills dess okänt frimärkshäfte, nr 1 från Island. Nu kan vi ännu en gång rapportera om en isländsk raritet! Det gäller gummi-kronstämpeln "Pórshöfn" med spegelvänt "P".

En 1989 inledd korrespondens med isländska specialister gav uttryck åt att ingen tills nu tycks ha sett denna variant. Hittills gjorda efterforskningar har resulterat i att stämpeln utan bokstaven "P" hade varit i bruk sedan sommaren 1902. Sommaren 1903 avlöstes denna stämpel av en enringad nummerstämpel, N 1a - 58. Aur-märkenas, utan Í GILDI-påtryck, giltighetstid varade till den 31/12 1901. De första Í GILDI-märkena gavs ut i mitten på 1902.

Här följer en redogörelse i detta tema av vår samlarvän och medlem Helmut Zander, Colditz

Fram till införandet av de första isländska nummerstämplarna av stål år 1903 användes kronstämplar av gummi med ortsnamn, utan datum på postinsamlingsställena för makulering av frimärken och helsaker samt delvis som ankomststämpel. I speciallitteraturen har hittills två olika stämplarna nämnts för "PÓRSHÖFN," nämligen den normala stämpeln samt en som uppenbarligen var i bruk därefter, utan begynnelsebokstav, "ÓRSHÖFN"

Nu upptäcktes nyligen, kuriöst nog, en tredje variant på denna ortsstämpel på ett parstycke av F 13b (5 aur. grön tandn. 12 3/4). Det rör sig om ett stämpelavtryck med spegelvänt upprättstående "P", som är tydligt läsbart.

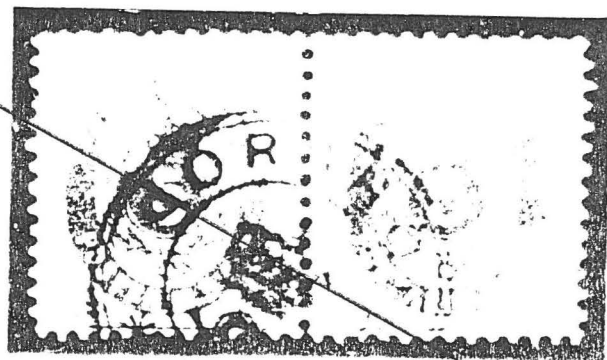
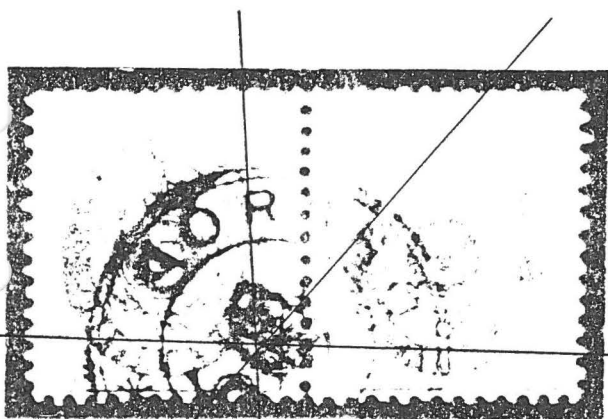
Specialsamlaren av dylika stämplarna ställer sig nu framför allt frågorna hur har denna variant uppstått, samt användningstiden. Utgår man från teorin att ordningsföljden i användningen för det första är normalstämpeln (d. v. s. den oskadade stämpeln), därefter den nu funna med felvänt P och till sist, till slutet av användningsperioden, stämpeln med saknad begynnelsebokstav, vilket låter sannolikt. Med hänsyftning till de nu funna märkena kan det avgjort röra sig om en felaktigt utförd reparation av den första stämpeln (efter en eventuell skada), eller nytillverkning av en sådan (efter en eventuell förlust). I så fall var denna okända variant använd endast en kort tid, nämligen fram tills dess att felt upptäcktes. Man har väl då tagit bort den felaktiga bokstaven, varefter stämpeln använts utan begynnelsebokstav. För denna tes talar dess användning på senare utgåvor, t. ex. Í GILDI-märkena.

För att få eventuellt ytterligare information, ber vi våra samlarvänner att granska sina Islandssamlingar efter denna PÓRSHÖFN-stämpel. Kanske förekommer stämpeln även på andra än här nämnda katalognummer.

Översättning till svenska ur en artikel på sid. 20 - 21 i "Philatelistische Arbeitsmaterialien, Nordische Staaten 1989/3, årgång 14" av Rudolf Krümmel.

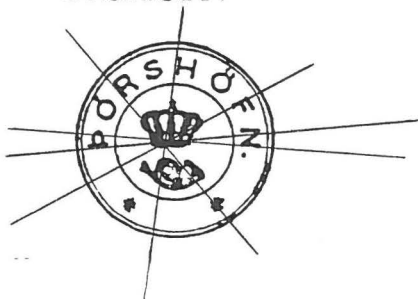
Den här varianten med felvänt P, kände jag mycket väl till när jag gjorde den nya kronstämpelhandboken. Men då den verkade alltför "gjord" tog jag inte med den i boken, vilket kanske var fel. Jag tror inte, på vad som antyds i artikeln här ovan, att det rör sig om flera stämplat. Därtill sitter det felvända P-et allför fel. Här rör det sig nog istället om en på försök reparerad originalstämpel, där man försökt att med dåtidens, vad jag kan tänka mig dåliga limmer, sätta fast den första bokstaven, som av förslitning men kanske framför allt av vridningar vid användandet, lossnat. (första och sista bokstäverna tar ju mest stryk i en gummistämpel) När sedan stämpeln inte höll, eller det att man upptäckte att man gjort fel, har man helt sonika använt stämpeln utan "P" det sista året, då man säkerligen var väl metvetna om att den nya nummerstämpeln var i faggorna.

Bevis för denna teori kan man få om man förlänger staplarna på övriga bokstäver i stämpeln. De sammanstrålar då i nedre delen av kronan, medan förlängningen av stapeln på det i artikeln nämnda P-et hamnar högt upp i kronan. Jag tror inte att någon stämpeltillverkare med självaktning hade lämnat en stämpel med ett så grovt fel ifrån sig. Det finns heller inga kända dokument i de isländska arkiven som styrker att någon ny PÓRSHÖFN-stämpel beställts. sekr

PÓRSHÖFN

ÓRSHÖFN

Mer om det "ovanliga brevet" från mars-Rapporten

Som du kanske kommer ihåg sedan i våras hade jag med ett underligt brev med två skildingmärken förseglade vid brevet med ett lacksigill. Jag efterlyste då mer information om brevet samt om någon kände till det från tidigare. Det är ju tyvärr så att oftast när jag frågar om något i Rapporten så blir frågorna obesvarade. Men denna gång har en förklaring inkommit från ingen mindre än Jón Adalsteinn Jónsson. Jón rättar mig för att jag läst postmästarens namntckning fel, men framför allt har han en helt annan och trovärdigare förklaring till brevets tillkomst än den jag lyckats att prestera. Vi får också ytterligare belägg för att denne "konsul Thomsen", på allt flera områden, gripit in och spelat en avgörande roll i det tidiga Íslands posthistoria.

Jón skriver

Som medlem nr 302 i Föreningen får jag regebundet Rapporten och läser den alltid med intresse. I Rapport nr 105 från mars i år finns en artikel som nämnes "Ett ovanligt brev". Sedan följer ett foto av ett drygt 100 år gammalt brev från postmästare Briem i Reykjavík som det står i Rapporten.

När jag läste denna artikel tänkte jag genast skriva några rader till dig beträffande detta gamla brev. Tyvärr glömde jag bort det i våras och först nu skriver jag för att rätta till ett fel i artikeln och dessutom ge dig - såvitt jag kan - en närmare förklaring till brevet i fråga.

Du talar om ett brev från "postmästare Briem". Om du tittar närmare på brevet står där undertecknat O Finsen men inte alls S Briem. Olav Finsen var den förste postmästaren i Ísland från 1872, som det också står i brevet. Sigurdur Briem var hans efterträdare, men inte förrän från hösten 1897, efter Finsens död i mars samma år. Jag antar att du har min bok "One Hundred Years of Icelandic Stamps", Reykjavík 1977. Se sid. 197. Postmästare Briem är därför helt oskyldig beträffande detta "ovanliga" och enligt min mening tveksamma brev från 1893, som jag nu vill gå närmare in på.

Visserligen är brevet på sätt och vis intressant i isländsk posthistoria. Men varför? kan man fråga sig. Om man tittar på sidorna 138 och 139 i min bok och jämför handstilen på brevet ifråga med den handstil som är på den räkenskap som Dietlev Thomsen skrev när han köpte restupplagan av skildingmärkena i nov. 1890, är det inte svårt att se att det är samma handstil. Utan tvekan har Thomsen själv skrivit det här "ovanliga brevet" och sedan fått den gamle postmästarens underskrift. Och varför? frågar man igen. Om du läser vidare i min bok ser du att Thomsen var en stor affärsman med isländska frimärken i slutet av 1800-talet. Troligen har han till största delen handlat med skandinaviska och tyska frimärkssamlare. Han var själv till hälften dansk och till hälften islänning och dessutom, ganska länge, tysk konsul i Ísland.

Eftersom man under dessa år samlade mest på stämplade (begagnade) märken, var det helt nödvändigt för, "den tyske konsuln", som Thomsen ofta kallades, att ha bekräftelse på att de stämplor som fanns på skildingfrimärkena och som användes på Reykjavíks postkontor var "äkta". I så fall var det lättare för honom att sälja dessa märken. Därför har han skrivit ett brev (eventuellt flera stycken) och sedan gått tvärs över torget i den lilla stad som Reykjavík var 1893 och bett Finsen att skriva under det och att också använda stämpeln med krona och posthorn samt texten "REYKJAVÍKS PÓSTSTOFA" (jag ber dig uppmärksamma den riktiga stavningen av huvudstadens namn!!) Nu var konsuln på den säkra sidan och kunde sälja sina stämplade skildingmärken utomlands utan några svårigheter.

Några år senare stod "min vän Thomsen" (som jag inom parentes gärna brukar säga sedan jag lärde känna honom en hel del och hans spekulationer med isländska frimärken när jag skrev min bok) också bakom Þrir-övertrycket 1897 och slutligen Í GILDI-affären 1902 - 1903, men han var säkert inte ensam. Om dessa tveksamma och på sin tid onödiga utgåvor - som visserligen ökade den isländska frimärksfloran - kan du läsa närmare i min bok.

Trots det jag nu skrivit och berättat om detta "ovanliga brev", är det av stort intresse för mig och isländska filatelister att ha fått besked om dess förekomst. Kan du kanske ta reda på varifrån det har kommit i Föreningens händer? Det vore intressant att veta det. Slutligen ett stort tack för denna artikel.

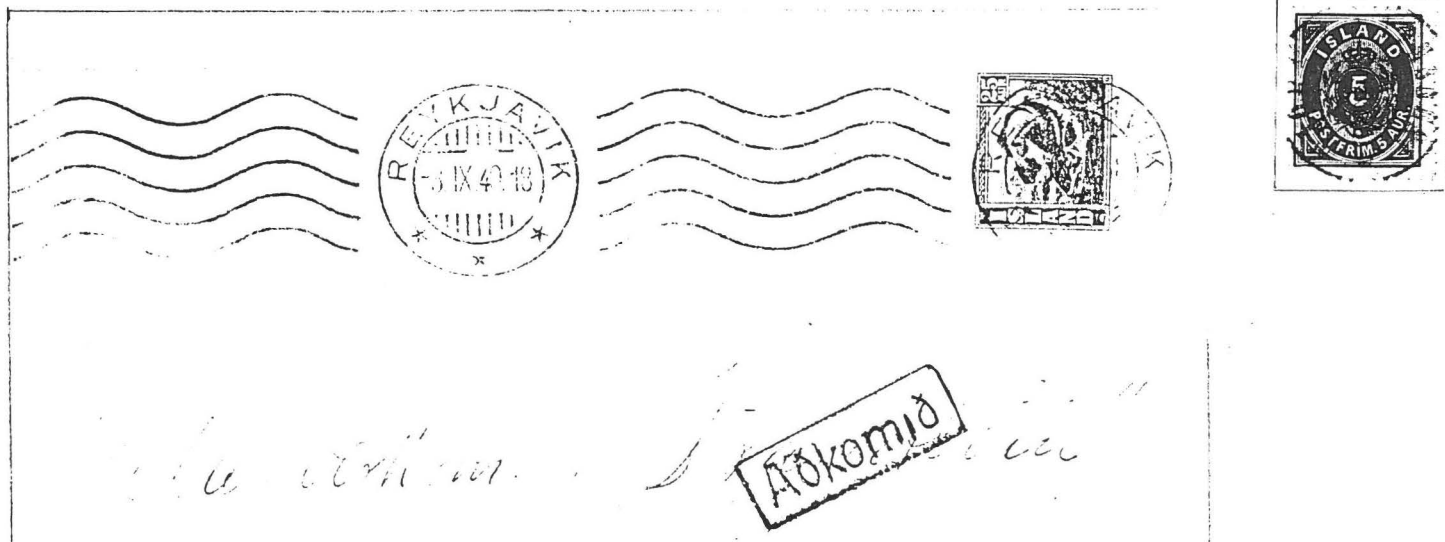
Jón Adalsteinn Jónsson

Ja där ser man! Något helt annat än vad jag i min okunskap tänkte mig när jag totade ihop den artikeln i våras. Men den som inte frågar får inga svar och det är ju mycket därför som vi har vår Rapport. Fråga så försöker vi svara !!! Jag vill också passa på att tacka Jón för hans trevliga brev och ser fram mot fler inlägg i Rapporten från hans sida.

Apropå Þrir-övertrycken som Jón nämner i sitt brev, så skrev jag för en tid sedan även om dem i Rapporten. (nr 102 juni 1996) Där hade jag med en lista över alla tills då kända avstämplingsorter på dessa ovanliga märken. Summa summarum 11st, alla från Póstafgreidslur (PA). Men så kom för en tid sedan ett brev från Australien (tänk så mycket bra material det finns där nere, samlat på en hand) från Hans von Strokirch med en bild av en sensation! Kronstämpeln TJÖRN Á VATNSNESI, och en mycket ovanlig sådan (RR), på ett frimärke och dessutom praktstämplat. Hur nu något Þrir-märke kunnat hamna i detta Tjörn, beläget långt ute på en udde i det avlägsna Vestur. Húnavatnssysla, är mer än vad jag kan förstå. Det är ungefär så långt ifrån Reykjavík och Seydisfjörður, som var de enda orter där Þrir-märkena fanns att köpa, man kan komma och med en bra bit till Saudarkrókur, som är den närmaste PA från vilket stämplade Þrimärken hittills är kända. Men nu finns stämpeln, klart dokumenterad, och antalet kända stämplor på Þrir-märken har därmed utökats till jämna dussin. Man kan väl lungt påstå att Hans har en verklig pärla i sin samling.

Från samme Hans von Strokirch har även inkommit en bild av ett brev med den andra kända typen av stämpeln "Adkomid" (ankommet). Den här typen har, till skillnad från den som visades i juni-numret av Rapporten, ett trubbigt "A" och är förmodligen lika svår att finna som sin like med spetsigt "A".

sekr.

Något om TOLLUR

Säkert har du, liksom jag själv, antingen du är islandssamlare eller ej, funderat över den annorlunda och billigare prissättningen i frimärkskatalogerna beträffande de isländska frimärken som makulerats med TOLLUR-stämpel, där frimärken av höga valörer ofta bara betingar en tiondel av priset mot samma märke makulerat med dagstämpel. Förhållandet kan vara det motsatta beträffande märken av låga valörer, även om skillnaden där inte är lika markant.

Dessa TOLLUR-stämplade, fiskalt använda frimärken, betraktas av en del samlare som katter bland hermelinerna och anses inte fina nog att platsa i deras samlingar, medan andra däremot, använder dem som luckfyllare, tills dess att de lyckas med att finna postalt avstämplade märken. Något, som när det gäller de höga valörerna, kan vara ganska svårt och inte minst kostsamt. Själv har jag en särskild TOLLUR-samling i min stämplade samling och låter de tomma albumrutorna, där högvalörerna borde sitta, grina elakt mot mig när jag tittar på den.

Nå vad betyder då TOLLUR. Ja själva ordet ger sig ju självt i associationer till det danska TOLD och det svenska TULL och det är precis det det betyder. Island är, så vitt jag vet, det enda land som låtit posverket driva in tullavgifter och det hela började långt innan särskilda TOLLUR-stämplor började användas. TOLLUR är således inte bara stämplarna utan mycket mera, t. ex. de så kallade tollur-förelöparna!

Redan den 1 januari 1913 trädde en lag i kraft, (Lov om varetold nr 30/1912) som lyder:

*Til statskassen skal der betales en avgift på 15 øre for hver pakke, der ankommer med post fra udlandet. Denne avgift erlægges pakkens modtager i frimerker, når han får pakken udleveret. Udleveringsposthuset skal klebe frimærker på selve pakken og stemple dem på sædvanlig måde. Postmästaren i Reykjavík ändrade sedermera denna regel till *Disse 15 øre kan betales med frimerker, men ligegyldigt hvordan de betales, skal postfunktionæren klebe frimerker på forsendelsen og annullere disse med stemplet.**

Detta senare är något som vi frimärkssamlare skall vara glada över, ty annars hade säkerligen inga av dessa tidiga TOLLUR-objekt funnits bevarade. De som finns kvar är förvisso inte lätta att finna i dag.

Staten såg naturligtvis i dessa tullavgifter en inkomstförstärkning och så gick det som på många andra håll här i världen. Varutullen fördubblades 1/1 1914 till 30 aur. per paket och dubblades igen den 5/6 1918 till 60 aur, innan den den 1/1 1920 åter höjdes, nu till 90 aur.

Makuleringen av frimärkena var under dessa år densamma. De stämplades med postens dagstämpel och går, om de är avblötta från sina försändelser inte att härleda som TOLLUR-stämplade. Endast ett fåtal försändelser eller klipp från denna period är kända.

Under perioden 15/3 1920 - 31/12 1921 ändrades så tullavgiften till att gälla med 90 aur. per paket samt en stämpelavgift på 1% av värdet på innehållet i paketet. Under denna period behandlades paketavierna på ett synnerligen speciellt sätt. De insändes, efter det att paketet avhämtats, till postens revisionsavdelning och genomhåldes, först med hålpipor eller andra spetsiga föremål, senare med en symaskin, speciellt inköpt av postverket för detta ändamål.

Postmästaren i Reykjavík något krystade förklaring till detta tillvägagångssätt är som följer:

Nu er det således, at frimærkesamlere og handlere køber mange ustemplede frimerker og får dem stemplede med posthusets dagstempel. Hvis de kunne købe tilstrækkeligt kvantum brugte frimerker, måske også lidt billiere, så ville de holde op med at købe nye frimerker. Hvis de frimerker som nu bruges til betaling af stempelaavgifter, blev udleveret uden at blive genomhullede, ville Postverkets indtægt fra salg af nye frimerker reduceres med omtrent samme beløb. Det ville endvidere betyde at statskassen ville tabe omtrent lige så meget i indtækt fra Postverket som den nu får som intægt fra Postverket i stempelaavgift for postpakker. Postverket som må betale den stempelaavgift, det indkasserer til statskassen i rede penge, har besluttet, at de frimerker som bruges som stempelmerker, skal genomhulles for at forhindre et stort pengemæssigt tab p.g.a disse omstændigheder. Der er således ingen grund til at de som betaler stempelaavgiften, skal have den refunderet i brugte frimerker.

Att det fåtal genomhållade märken och avier som i dag existerar är stora rariteter och därmed mångdubbelt mycket värdefullare än vanligt stämplat material är något som postmästaren inte kunde ha en aning om när han skrev sitt brev.

Den 31/12 1921 upphörde så varutullen i form av stämpelaavgifter och en varutull på 1 kr. per kilo infördes. Den höjdes den 27/3 1924 till 1,25 kr. per kilo, för att några dagar senare stramas till med något nytt, en värdetull (Verdtollur) på 20% av paketinnehållets inköpsvärde. Denna värdetull kom senare speciellt under 1930-talet att differensieras för olika varuslag och på en faktura som jag själv har i min samling, och som avser "fingerringar" från en firma i Hamburg, är den så hög som 63%. Förmodligen var här även någon handelsskatt (Vidskiptagiald) inräknad i värdetullen.

På dessa "senare" fakturor redovisas ofta tullavgifterna på själva fakturan istället för på postavin. Kanske av utrymmesskäl då frimärkena ibland kunde ta ganska stor plats. Här tar även posten ut en expeditionskostnad som infördes 1922. Även den varierar och på de fakturor jag haft tillgång till att studera varierar den från 0 till 40, 50 eller 60 aur. Varför även denna expeditionskostnad är differensierad har jag ännu inte lyckats ta reda på.

Meningen var, att de frimärken varmed expeditionsavgiften redovisades på fakturan skulle stämplas med postens dagstempel, medan de frimärken varmed själva tullavgiften redovisades skulle stämplas med TOLLUR-stämpeln. Detta lät sig emellertid inta alltid göras och ofta struntade säkerligen posttjänstemannen i vilka frimärken som fick dag - eller TOLLUR-stämpeln. Man kan därför förmoda att de flesta av högvalörena med dagstempel från denna tid även de härstammar från sådana fakturor.

Att det, trots att huvudsakligen högvalörer användes för TOLLUR-ändamål, ändå finns en hel del lågvalörer med TOLLUR-stämpel, ofta i ganska stora enheter, bevarade, kan vi tacka en frimärkssamlare springpojke för. Han var anställd hos en importör av österrikiska skor, vilken hade mycket tullavgifter att betala. Denne springpojke hade fått lov av importören att ta hand om alla TOLLUR-stämplade frimärken och ordnade då, så att tullavgifterna betalades med stora mängder märken i låga valörer och naturligtvis i så många olika valörer som möjligt. Enligt isländska källor torde en stor del av de TOLLUR-stämplade lågvalörena på marknaden härröra från denne springpojkes verksamhet.

Under en kort period 27/3 till augusti 1924 ändrades så makuleringsmetoden igen. Posttjänstemannen skulle, istället för att stämpla frimärkena med dagstämpeln, med bläck skriva datum och sitt namn (helt eller förkortat) på märkena. Av dessa finns faktiskt en hel del lösa märken bevarade, medan avier är mycket ovanliga.

I augusti 1924 infördes så de speciella TOLLUR-stämplarna, som ju är den egentliga orsaken till att denna artikels tillkomst. De användes i 33 hamnar runt den isländska kusten och användes fram till 1/12 1938 då de drogs in till postverket i Reykjavík efter en ändring i postlagen.

Vilka frimärken användes då på dessa senare försändelser. Vi har i början av artikeln kunnat konstatera att tullavgifterna under de tidigaste åren var ganska låga, varför vanliga frimärken kunde användas. Senare höjdes avgifterna och därmed behovet av höga frimärksvalörer, speciellt då 10 kr, men även mycket 5 och 2 kr-valörer användes. Behovet av dessa höga valörer rent postalt, var minimalt och vid en titt i Facit bekräftas detta. Så gott som alla höga valörer är okända på försändelser. Man kan därför lätt räkna ut att följande märken så gott som enbart framställdes för TOLLUR-ändamål:

Facit nr	123	10 kr/1 kr	Frederik VIII	1924
"	122	10 kr/50 aur	"	1925
"	103	10 kr/2 kr	Christian IX	1929
"	107	10 kr/ 5kr	Två kungar	1930
"	157	10 kr	Christian X	1931

Till övertrycken användes, förutom 10 kr Christian X från 1931, gamla märken varav det fanns kvar stora mängder i det isländska postarkivet. Dessa märken blev ogiltigförklarade 1920 men fick genom påtrycken förlängd giltighetstid. Självklart har dessa märken stämplade med TOLLUR-stämpel ett betydligt lägre katalogvärde än de som anträffas med dagstämpel.

I ett postcirkulär från 1929 tillkännagavs att märken ur den kommande Alltingsserien inte skulle få användas för TOLLUR-ändamål. 1934 meddelades att detsamma framledes skulle gälla även flygfrimärken. Trots detta förekommer de flesta lågvalörena i Alltingsserien och samtliga flygpostmärken ur 1934 års flygpostserie med TOLLUR-stämpel.

Samma regel gällde några andra emissioner, t. ex. Hópflug och Zeppelin, som inte är kända TOLLUR-stämplade eller ytterst sällsynta som sådana. Likaså var det bestämt att tjänstefrimärken inte fick användas. Ändå är några av dessa kända med TOLLUR-stämpel

Som kuriosa kan nämnas, att i Vopnafjörður användes en kort tid, antingen av misstag (stämplarna har ungefär samma format), men förmodligen för att TOLLUR-stämpeln inte hunnit anlända, ortens REBUTS (Retur)-stämpel som TOLLUR-stämpel

Följande platser hade TOLLUR-uppbörd och därmed stämpel:

Städer Reykjavík, Hafnarfjörður, Ísafjörður, Siglufjörður, Akureyri, Seydisfjörður, Vestmannaeyjar

Övriga Keflavík, Akranes, Borgarnes, Sandur, Ólafsvík, Stykkishólmur, Búdardalur, Flatey á Breidarfirði, Patreksfjörður, Flateyri, Sudueyri, Bolungarvík, Hólmavík, Bordeyri, Hvammstangi, Blönduós, Saudarkrókur, Ólafsfjörður, Húsavík, Vopnafjörður, Búdareyri, Djúpivogur, Höfn í Hornafirði, Vík, Eyrarbakki, Stokkseyri.

På hela fakturor kan man finna förkortningar för de olika avgifter som uttogs.
Följande är kända:

Vör = Vörutollur/Varutull på bruttovikten
T = Tollur/Tull på nettovikten
Vt = Verdtollur/Värdetull på inköpsvärdet
Vg = Vidskiptagjald/Handelsskatt på inköpsvärdet.

Jag hoppas att jag med dessa rader kunnat reda ut begreppet TOLLUR som jag vet att många ställer sig frågande inför och att du, som tidigare varit tveksam inför TOLLUR-stämplarna och dess förelöpare, nu istället fått blodad tand att börja samla dem.

Per Olov Abrahamson

Källor:

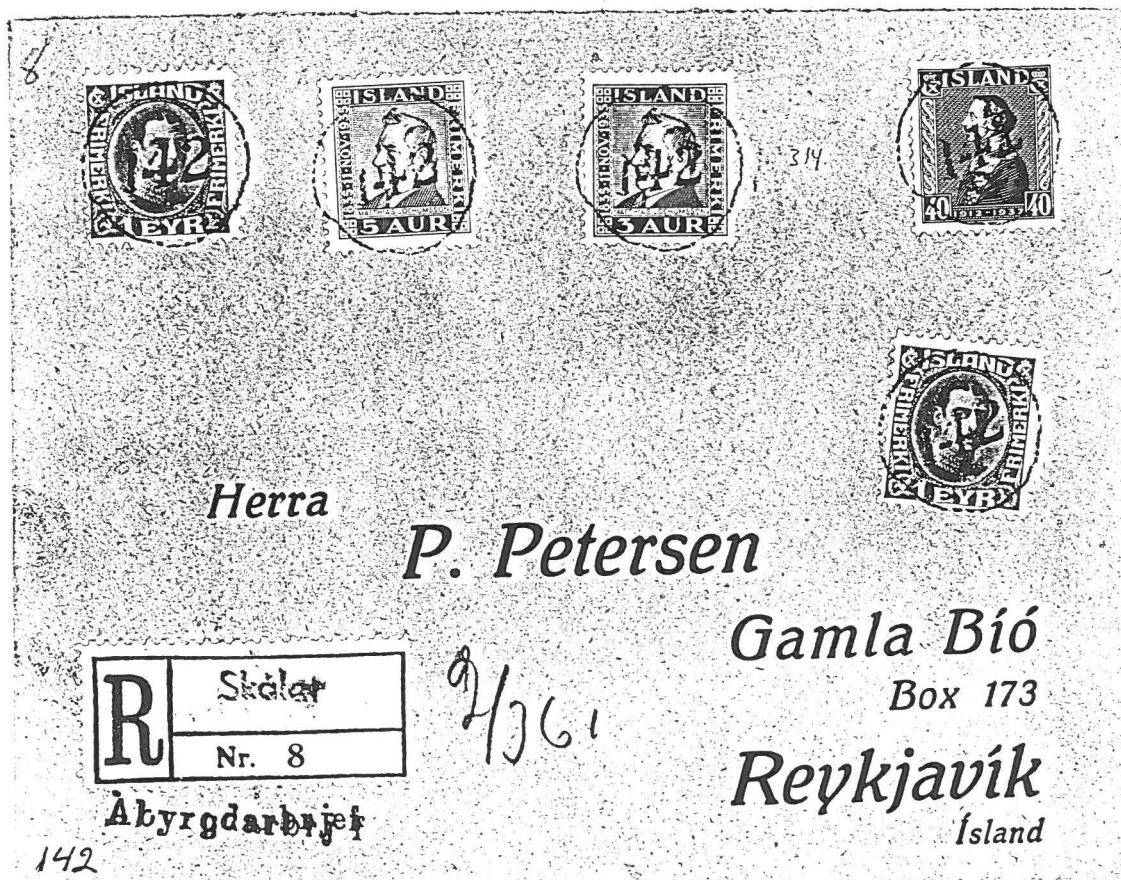
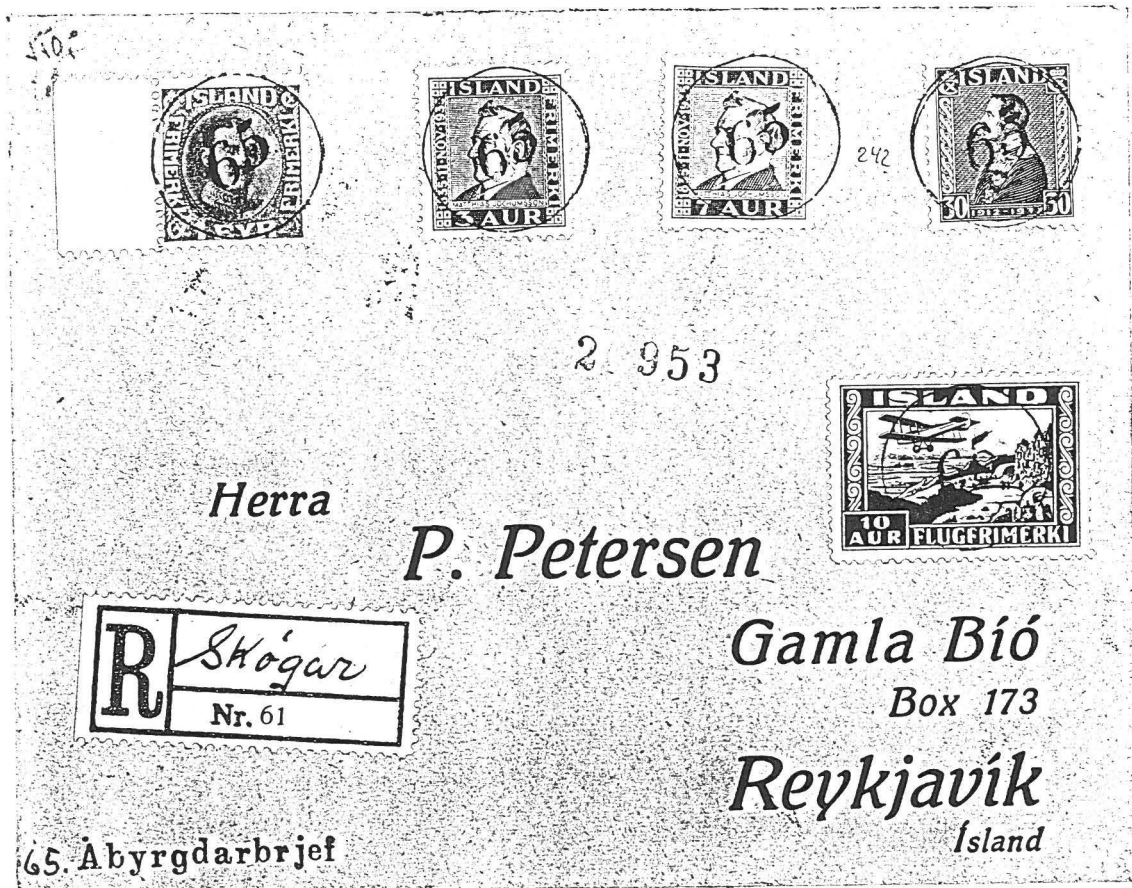
Ísland - Tollur forløbere, Ólafur Elíasson
Íslandssamlarna olika Rapportor.

Adressatens Kvitteri (Récépissé du destinataire.)	
	
<p>Undertegnede erklærer herved at have modtaget den foran omhandlede Pakke.</p> <p>(Le soussigné déclare avoir reçu le colis désigné au recto du présent bulletin.)</p>	
<p>Sted) <u>Blönduós</u> (Lieu)</p> <p>Væðtollur <u>12,15</u></p> <p>Stämpelavgift <u>0,15</u></p> <p>Værtollur <u>0,90</u></p>	<p>Den) <u>16. Juni</u> ..... 19<u>20</u>.. (Le)</p>
<p><u>Jakob B. Þjarnarson</u></p> <p>Underskrift. (Signature.)</p>	

Paketavi från Danmark med innehåll till ett värde av 12 kr 15 öre, stämplad BLÖNDUÓS 16/6 1909. Frimärkena är dessutom makulerade med symaskin. Korrekta tullavgifter för perioden 15/4 1920 - 31/3 1921: Varutull = 90 aur. + stämpelavgift 1% av 12,15 = 12 aur. + värdetull 0,25% av 12,15 = 3 aur. Totalt 1 kr 5 aur.

Beträffande Petersen-breven

För er som kanske inte vet vad det är för brev som vännen Eivind Kolstad i Rapport efter Rapport frågar efter, kanske det kan vara på sin plats att visa hur de ser ut. Det är filatelist frankerade, efterstämplade men äktgagna brev, det rör sig om och en del av dem kan vara riktigt vackra, eller vads sägs om nedanstående objekt.

HÖSTENS MÖTEN I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG

STOCKHOLM FÄLTÖVERSTEN, Valhallavvägen 144. T-station KARLAPLAN (möteslokalen ligger i samma hus som T-stationen)
På alla möten bjuder vi på kaffe och kaka.
Möten enligt nedanstående schema den första torsdagen i varje månad. Klockan 19.00

Torsd. 8/1 Sven Erik Åhgren tar sats igen och visar sina från november-mötet uppskjutna brostämplar. Liten nummerstämpelauktion

Torsd. 5/2 Sture Hegland visar sin samling kronstämplar. Förmodligen den idag mest kompletta samlingen inom detta mycket svåra men också mycket samlingsvärda område. Liten nr-stämpelauktion

Torsd. 5/3 Årsmöte. Efter mötet visar de medlemmar som har något, sina flygpostförsändelser. Liten nummerstämpelauktion.

Torsd. 2/4 Georg Sund, vår Slania-specialist visar bilder ur den store konstnarens liv. Liten nummerstämpeauktion.

Lörd. 16/5 Säsongavslutning hemma hos Leif Nilsson. Program senare.

GÖTEBORG GÅRDABO, Garverigatan 2. Spårvagnshållplats SVINGELN
möten den andra torsdagen i varje månad. Klockan 19.30
Möteslokalen öppnas 18.30
På varje möte har vi sedvanlig Miniutställning och auktion.
Väl mött på mötena !

Torsd. 8/1 3 nya handböcker visas. Daka Island 1998, Isländska tillfällighetsstämplar och isländska Julmärken

Torsd. 12/2 Årsmöte. Ingavar Ottosson förevisar sin samling isländska kakelplattor framställda av föreningen

Torsd.12/3 Zeppelin och luftpost från hela världen
Bertil Westerberg och Kjell Malmbrink visar sina samlingar.

Torsd. 9/4 Tom Rinman visar Antikva och Groteskstämplor.

Torsd. 14/5 Din DVI-samling?? Mötesdeltagare som medtar material från DVI erhåller en kopp kaffe och kaka som belöning.

VÄLKOMMEN TILL VÅRENS MÖTEN

GLÖM NU INTE BORT DESSA DATUM !!!

Och var nu så vänlig att vika Lördagen den 16/5 för mötet hemma hos Leif.

Föreningen Islandssamlarna och Islandsklubben i Göteborg.

Föreningen Islandssamlarna	Islandsklubben i Göteborg
Postgiro 40 29 57 - 5	postgiro 26 73 70 - 5
Ordförande	Ordförande
Stig Österberg	Johnny Pernersfors
PI 1433	Draggensgatan 5
136 91 Haninge	418 77 Göteborg
Tel/Fax 08-500 341 46	Tel/Fax 031- 54 88 78

Sekreterare	Sekreterare
Per-Olof Abrahamsson	Kaj Librand
Söderberga Allé 38	Dirigentgatan 2
162 51 Vällingby	421 38 Västra Frölunda
Tel/Fax 08-687 02 26	tel 031- 49 23 49

Kassör	Kassör
Leif Nilsson	Lennart Engström
Södersvik 9074	Lyckegatan 4 G
761 94 Norrtälje	434 32 Kungsbacka
Tel/Fax 0176-420 85	Tel 0300 - 134 88

E-mail: Leif.A.Nilsson@ncc.se.

Vem vänder jag mig till när jag har frågor rörande följande?

Medlemsansökan	Sekreteraren	Islandssamlarna/Islandsklubben
Medlemsavgift	Kassören	Islandssamlarna/Islandsklubben
Rapporter	Kassören	Islandssamlarna
Text till Rapporten	Sekreteraren	Islandssamlarna
Adressändring	Kassören	Islandssamlarna
Auktioner i Rapporten	Kassören	Islandssamlarna
Auktioner i Övrigt	Ordförande	Islandsklubben

Det är dags att betala medlemsavgiften för 1998 SEK 70:-**It is time to pay the annual fee for 1998 SEK 70:-**

Inbetalningskort medföljer Sverige medlemmar dock ej Göteborgsmedlemmar.

Göteborgsmedlemmar betalar till kassören i Göteborg gäller medlemmar med G i medlemsnumret

VAR VÄNLIGA OCH BETALA MEDLEMSAVGIFTEN SÅ FORT SOM MÖJLIGT.

Medlemmar boende utanför Sverige sänder Svenska sedlar (kan ej jämt belopp sändas överföres restbelopp till nästkommande år). Medlemsavgift för närvarande SEK 70:-/år.

Beställ gamla Rapporter kostar bara 5:-/nummer+porto, dessa är ett måste för en islandssamlares referensbibliotek då de innehåller mycket läsvärt. Beställning göres hos Leif Nilsson.

NI SOM ÄNNU INTE HAR KÖPT NUMMERSTÄMPELHANDBOKEN VARFÖR INTE GÖRA DET NU!!! KOSTAR BARA 250:-+PORTO FICK STORT SILVER VID NORDIA 94 I ÅRHUS. Pris: 250:-+porto.

Föreningen har nu tryckt en nv handbok över "ANTIKA OCH KRONSTÄMPLAR". Gör din beställning redan nu !!!! Se artikel i rapport nr.103. Beställningar göres hos Leif Nilsson i Islandssamlarna. Pris exkl porto 250:-

MANUS STOPP FÖR MARS RAPPORTEN ÄR 10 FEB 1998.
MANUS STOPP FÖR JUNI RAPPORTEN ÄR 10 MAJ 1998.
MANUS STOPP FÖR SEPTEMBER RAPPORTEN ÄR 10 AUG 1998.
MANUS STOPP FÖR DECEMBER RAPPORTEN ÄR 10 NOV 1998.